

2

Poole

Deň piaty • 5.28

Ahoj Sam,

viem si predstaviť, že si zmätený.

Uvedomujem si, že máš otázky.

Ja viem, aj ja som ich mal. Aj mám.

Otázky sú základom poznania, učenia, objavovania a znovuobjavovania. Zvedavá myseľ nemá vonkajšie múry. Zvedavá myseľ je sklad s neobmedzenou rozlohou, pamäťový palác s nekonečným počtom izieb a poschodí a pekných lesklých vecí. Niekedy však myseľ utrpí škodu, múr sa rozpadne, pamäťový palác potrebuje rekonštrukciu, miestnosti sú v hroznom stave. Obávam sa, že Tvoja myseľ patrí do tej druhej kategórie. Fotografie okolo Teba, denníky, to sú kľúče, ktoré Ti pomôžu vyhra-
bať sa z trosiek, pri prestavbe.

Som tu pre Teba, Sam.

Budem tu pre Teba, ako som tu vždy bol.

Odpustil som Ti, Sam. Možno Ti odpustia aj ostatní. Už nie
si ten človek. Si oveľa viac.

– Anson

„Na čo sa pozerám?“ Špeciálny agent Frank Poole sa zamračil a odložil výtlačok. Zavrel oči a pritisol si hrany dlaní na spán-

ky. Bolela ho hlava. Pri návrate z New Orleansu sa pokúšal zaspáť v lietadle, ale ukázalo sa to ako nemožné.

Rozozvučal sa satelitný telefón. Bola to terénna kancelária FBI v New Orleanse, stále šla po právnickej kancelárii Sarah Wernerovej. V byte nad ňou len pred deviatimi hodinami Poole objavil telo advokátky, ktorá naňho hľadela z pohovky, sledovala ho mliečnymi očami, na kolenách mala zhnité zvyšky večere, uprostred prednej časti hlavy malú čiernu dieru po guľke. Súdny lekár potvrdil, že je mŕtva už niekoľko týždňov, teda oveľa dlhšie, ako si Poole pôvodne myslel. Identifikovali ju ako Sarah Wernerovú, čo znamenalo, že žena, ktorú v posledných dňoch videli s detektívom Samom Porterom a ktorá tvrdila, že je Sarah Wernerová, ňou nebola. Bola to nejaká podvodníčka, nastrčená osoba. Spoločne sa im podarilo dostať jednu väzenkyňu z miestneho väzenia a previezli ju cez celú krajinu do Chicaga.

Z terénnej kancelárie oznamovali, že Portera našli v Guyone, v opustenom hoteli v Chicagu. Väzenkyňa, ktorej pomohol utiecť, ležala zastrelená v hale. Porter sedel takmer katatonicky v izbe na štvrtom poschodí, obklopený fotografiami známeho sériového vraha Ansona Bishopa, Opičieho vraha, po boku mal hromadu denníkov a notebook, na obrazovke ktorého svietil vyššie uvedený odkaz.

Podľa toho, čo mu povedali, si chicagska polícia spojila odkaz s bizarnou sériou vražd, čo sa odohrali za niekoľko posledných dní: niekoľko mladých dievčat niekto opakovanne topil a oživoval, kým sa napokon ich telo nevzdalo. Našlo sa aj niekoľko dospelých zavraždených, pričom všetci boli spojení s mužom menom Paul Upchurch, ktorého práve operovali v Nemocnici Johna H. Strogera jr.

Keď Poole netelefonoval satelitným telefónom s terénnou kanceláriou v New Orleanse alebo s detektívom Nashom, mal na telefóne detektívku Clair Nortonovú, ktorá v nemocnici riešila nejakú epidémiu. Epidémiu, ktorú vyvolali Bishop, Upchurch a možno aj ďalší.

Jediná osoba, ktorá nevolala na satelitný telefón, bol jeho bezprostredný nadriadený, špeciálny agent Hurless. Poole vedel, že

ten hovor čoskoro príde a on by mal mať nejaké odpovede, skôr ako sa to stane.

„Dovoľte mi s ním hovoriť,“ ozval sa detektív Nash z pozorovateľne za ním.

Poole mal hlavu zaborenú v dlaniach. „V žiadnom prípade.“

Na druhej strane jednosmerného pozorovacieho zrkadla sedel Porter skleslo na kovovej stoličke, telo mal zhrbené nad rovnakým kovovým stolom. Nebol spútaný. Poole pochyboval, že by prehovoril.

„Bude so mnou hovoriť,“ naliehal Nash.

Porter sa s nikým nerozprával. Nepovedal ani slovo. „Nie.“

„Sam nie je zlý chlap. Nie je toho súčasťou.“

„Je v tom namočený až po uši.“

„Sam určite nie.“

„Ženu, ktorú vyslobodil z väzenia, našli mŕtvu v dôsledku strelného poranenia zo zbrane, ktorá sa našla u neho. Kožu na ruke mal od pušného prachu. Nepokúsil sa zbraň ukryť ani utiecť. Sedel tam a čakal, kým ho nezatknete.“

„Nevieme, či ju zabil.“

„Nepopiera, že to urobil,“ oponoval Poole.

„Nezabil by ju. Iba ak v sebaobrane.“

Poole ho ignoroval. „Zavolať detektívke Nortonovej do Nemocnice Johna H. Strogera jr. a dal jej informácie, ktoré jednoducho nemohol mať, ak v tom nebol zapletený. Vedel, že Upchurch má glioblastóm. Ako vôbec poznal Upchurchove meno? Vedel o oboch dievčatách. Podrobnosti, ktoré by nemohol vedieť, keby bol nevinný.“

„Počuli ste Clair. Povedala, že mu to povedal Bishop.“

„Povedal mu to Bishop,“ zopakoval Poole frustrrovane. „Bishop mu oznámil, že obom nezvestným dievčatám vpichol vírus SARS. Nechal ich v tom dome s Upchurchom ako nejakého trójskeho koňa.“ Poole sa stále snažil pochopiť túto časť.

Nezvestnú Kati Quigleyovú a Larissu Bielovú našli v Upchurchovom dome. Porter tvrdil, že im bola vpichnutá nejaká variácia vírusu SARS. Celá nemocnica bola uzavretá, zatiaľ čo sa robili

krvné testy, aby sa zistilo, či je toto tvrdenie pravdivé, alebo nie. V najlepšom prípade išlo o podvod. V horšom prípade...

„Bishop sa s ním zahráva,“ povedal Nash. „Presne to robí.“

„Povedal Clair, že to posral a že ho to mrzí. Nevinný muž takého veci nehovorí.“

„Vinný človek uteká. Nesedí v izbe a nečaká, kým poňho prídu policajti. Zametie stopy a zmizne.“

„Ukradol dôkazy,“ povedal Poole. „Vzoprel sa príkazom. Utielol do New Orleansu, jednu ženu dostal z väzenia a nechal za sebou mŕtve telo. Máme tu aj ďalšie. Práve preto sa s ním nemôžete rozprávať. Ste príliš blízko, aby ste to videli z nadhľadu. Zabudnite, že je to váš partner, zabudnite, že je to váš priateľ. Pozrite sa na dôkazy, pozrite sa naňho ako na neznámeho. Kým to nedokážete, nemôžete byť objektívny. A ak nie ste objektívny, ste súčasťou problému.“

Poole vzal vytlačený papier a znova si preštudoval text. „Kde je teraz ten notebook?“

„Na našom IT oddelení na poschodí.“

„Zavolajte tam a povedzte im, aby ho zabalili. Nechcem, aby sa ho vaši ľudia dotkli. Celý váš tím je ohrozený. Laboratórium FBI ho rozoberie a preskúma údaje,“ povedal Poole. „A čo tie fotografie a denníky, ktoré ste našli pri ňom?“

Nash na to nepovedal nič.

„Nenúťte ma, aby som sa spýtal znova.“

„Fotografie sú stále v hoteli Guyon, v izbe číslo 405. Dal som tú izbu odфотографovať, zavrieť a dvere prelepiť policajnou páskou. Mám uniformovaných policajtov, ktorí strážia poschodie, a ďalších dvoch pred budovou,“ povedal Nash. „Denníky som priniesol sem a sám som ich skontroloval ako dôkazový materiál.“

„Nechajte všetko tak, ako je. Vaši ľudia sa ničoho nedotknú.“

Nash neodpovedal.

Poole sa postavil a ten pohyb spôsobil, že mu v hlave zapulzovalo, akoby sa mu bowlingová guľa kotúľala z jednej strany lebky na druhú a narážala do stien. Znova si pošúchal spánky. „Pozrite, robím vám láskavosť. Nech sa so Samom deje čokoľvek, ak sa